



ΤΥΝΗΣΙΑ

ΑΙΓΑΙΟ ΠΕΛΑΓΟΣ

ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΑ

ΙΕΡΟΣ ΛΟΧΟΣ 1942 -1945

Ιερός Λόχος

1942 - 1945

Ο πρόδρομος των Ελληνικών Μονάδων Καταδρομών

Μετά την κατάληψη της Ελλάδας από τα Γερμανικά Στρατεύματα (Ελληνογερμανικός Πόλεμος 1941) και την αμέσως μετά, περιώνυμη “Μάχη της Κρήτης” (Μάιος 1941), η Ελληνική Κυβέρνηση, που εγκαταστάθηκε στην Αίγυπτο, άρχισε τη σταδιακή συγκρότηση μερικών στρατιωτικών μονάδων από αξιωματικούς και οπλίτες, που διέφυγαν κατά καιρούς από την κατεχόμενη πατρίδα, και από έλληνες του εξωτερικού, με σκοπό να αγωνιστούν στο πλευρό των συμμάχων. Η πληθώρα όμως των αξιωματικών (σε σχέση με τους οπλίτες) που είχαν συρρεύσει στην Μέση Ανατολή και η έλλειψη επαρκών Μονάδων για να τους απορροφήσουν, οδήγησε τον Αντισμήναρχο Γ. Αλεξανδρή να προτείνει μετά ένα χρόνο (καλοκαίρι 1942) στον τότε Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης και Υπουργό Στρατιωτικών Παναγιώτη Κανελλόπουλο, τη συγκρότηση μιας μονάδας από αξιωματικούς, οι περισσότεροι από τους οποίους θα εκτελούσαν καθήκοντα οπλίτη. Η πρόταση εκείνη έγινε αμέσως δεκτή και με τη θερμή συμπαράσταση του διοικητή της ΙΙης Ελληνικής Ταξιαρχίας, Συνταγματάρχη Αλκιβιάδη Μπουρδάρα, συγκροτήθηκε από εθελοντές, τον Αύγουστο του 1942, ο “Λόχος Επιλέκτων Αθανάτων” με προσωρινό διοικητή τον Επίλαρχο Στεφανάκη Αντώνιο και με αρχική δύναμη 200 αντρών (130 αξιωματικοί, 40 μάχιμοι οπλίτες και 30 βοηθητικοί). Η συγκρότηση του Λόχου έγινε στη Καφριόνα της Παλαιστίνης. Από την εποχή εκείνη άρχισε, αλλά συνεχίστηκε και αργότερα, η εθελουσία κατάταξη στον Ιερό Λόχο αξιωματικών και οπλιτών του Πολεμικού Ναυτικού και της Πολεμικής Αεροπορίας όπως επίσης και ανδρών των Σωμάτων Ασφαλείας.

Ο Λόχος αυτός οργανώθηκε αρχικά ως Λόχος Πολυβόλων, με προορισμό να προσκολληθεί στην ΙΙη Ελληνική Ταξιαρχία και, αφού μεταστάθμευσε (Σεπτέμβριος 1942) στο Μεάντι της Αιγύπτου, άρχισε ανάλογη εκπαίδευση στο εκεί Νεοζηλανδικό στρατόπεδο Πεζικού.



Συνταγματάρχης Πεζικού
Χριστόδουλος Τσιγάντες
Διοικητής του Ιερού Λόχου.

Λίγο αργότερα, ο νέος και οριστικός διοικητής του “Λόχου Επιλέκτων Αθανάτων”, Συνταγματάρχης Πεζικού Χριστόδουλος Τσιγάντες, πέτυχε την μετονομασία της μονάδας του σε “Ιερόν Λόχον” (τον πέμπτο στην Ελληνική ιστορία) και την αλλαγή της αποστολής του. Έτσι, ύστερα από συνεργασία του Τσιγάντε με τον τότε διοικητή του Βρετανικού Συντάγματος S.A.S (Special Air Service) Αντισυνταγματάρχη Ντέιβιντ Στέρλινγκ (David Stirling) και με την έγκριση του Ελληνικού Γενικού Στρατηγείου Μέσης Ανατολής, ο Ιερός Λόχος μεταστάθμευσε, το Νοέμβριο του 1942, στο Καμπρίτ της Αιγύπτου (έδρα και στρατόπεδο του S.A.S), τέθηκε Υπό Διοίκηση αυτής της Ειδικής Μονάδας και άρχισε να εκπαιδεύεται για εκτέλεση καταδρομικών επιχειρήσεων στα μετόπισθεν των δυνάμεων του αντιπάλου, Γερμανοϊταλικών δυνάμεων. Από τότε και μέχρι το καλοκαίρι του 1945, ο Ιερός Λόχος έδρασε στη Βόρεια Αφρική και στα νησιά του Αιγαίου Πελάγους.

Το πρώτο τμήμα του Ιερού Λόχου που έλαβε μέρος στις επιχειρήσεις αυτές ήταν μια ομάδα από 8 αξιωματικούς, με επικεφαλής τον Αντισμήναρχο Γ. Αλεξανδρή, η οποία, υπό τη Β' Μοίρα του Συντάγματος S.A.S, έδρασε στα μετόπισθεν των Γερμανοϊταλικών στρατευμάτων στην Κυρηναϊκή, από 17 Νοεμβρίου 1942 μέχρι 27 Ιανουαρίου 1943.

Ένα άλλο επίσης τμήμα από 60 Ιερολοχίτες ξεκίνησε στις 4 Δεκεμβρίου 1942 για την περιοχή της Βεγγάζης, προκειμένου να εκτελέσει παρόμοιες επιχειρήσεις στα νώτα του εχθρού, πλην όμως η αποστολή εκείνη δεν εκτελέστηκε τελικά, ένεκα της ταχείας προέλασης της 8ης Βρετανικής Στρατιάς προς τα δυτικά.

Στις 27 Ιανουαρίου, ο Ιερός Λόχος, μετά από ειδική συγκρότηση και εκπαίδευση, ξεκίνησε για τη Δυτική Έρημο για εκτέλεση καταδρομικών επιχειρήσεων στα μετόπισθεν των συμπτυσσόμενων τμημάτων του Άξονα (Γερμανίας και Ιταλίας), σε συνεργασία με περιπόλους του Συντάγματος S.A.S. Όμως, η τότε πρόσφατη αιχμαλωσία του Αντισυνταγματάρχη Στέρλινγκ και οι βαριές απώλειες του S.A.S δεν επέτρεψαν στον Ιερό Λόχο να αναλάβει δράση σύμφωνα με την αρχική αποστολή του. Έτσι, ύστερα από πρόταση του Συνταγματάρχη Τσιγάντε, ο διοικητής της 8ης Βρετανικής Στρατιάς, Στρατηγός Μπέρναρντ Μοντγκόμερυ (Bernard Montgomery), έθεσε τον Ιερό Λόχο, από τις 7 Φεβρουαρίου 1943, υπό διοίκηση της "Φάλαγγος των Ελευθέρων Γάλλων" του Στρατηγού Λεκλέρκ (Leclerc), για να χρησιμοποιηθεί σε αποστολές Ελαφρού Μηχανοκίνητου Ιππικού.

Στις 10 Μαρτίου 1943 και στην περιοχή Κσαρ-Ριλάν (Ksar Rillan) της Τυνησίας, δόθηκε η πρώτη ουσιαστική μάχη ανάμεσα στα εκεί αμυνόμενα γαλλοελληνικά τμήματα και σε μια ισχυρή μηχανοκίνητη φάλαγγα, η οποία τους επιτέθηκε. Η εχθρική δύναμη τελικά αναχαιτίσθηκε και έτσι καλύφθηκε η πορεία της φάλαγγας ελιγμού του 10ου αγγλονεοζηλανδικού Σώματος Στρατού, το οποίο παρέκαμπτε από το νότο την αμυντική γραμμή "Μαρέθ" (Mareth).



Τμήμα του Ιερού Λόχου κάπου στην έρημο της Βόρειας Αφρικής.

Μετά την κατάληψη της πόλης Γκαμπές (Gabes) της Τυνησίας (29 Μαρτίου) από τμήματα της 8ης Βρετανικής Στρατιάς, ο Ιερός Λόχος αποσπάστηκε από τη Γαλλική Φάλαγγα και διατέθηκε στη 2η Νεοζηλανδική Μεραρχία και στις 6 Απριλίου έλαβε μέρος στη μάχη επί της αμυντικής τοποθεσίας του Ουαντί Ακαρίτ (Wadi Akarit). Από εκεί, συνεχίζοντας την αποστολή κάλυψης της προέλασης προς την Τύνιδα των Συμμαχικών δυνάμεων του παραλιακού τομέα, έφτασε μπροστά από την πολίχνη Ανφανταβίλλ (Enfindaville), όπου επί τρεις ημέρες (13-16 Απριλίου) ανέπτυξε δραστηριότητα περιπόλων.

Τέλος, στις 17 Απριλίου, ο Ιερός Λόχος διατάχθηκε να επιστρέψει επείγοντως στην Αίγυπτο για να συμμετάσχει σε άλλες επιχειρήσεις. Έτσι τελείωσε η συμμετοχή του στις μάχες της Τυνησίας. Στην Αίγυπτο (Στρατόπεδο Πυραμίδων) έφτασε στις 2 Μαΐου: Εκεί παρέμεινε για λίγες ημέρες.

Από τον Μάιο μέχρι τον Οκτώβριο 1943, ο Ιερός Λόχος, με προσωπικό που προοδευτικά έφτασε τους 314 άντρες, αφού αρχικά συγκεντρώθηκε στο



**Πτέρυγες Αλεξιπτωτιστού
Ιερολοχιτών (1942 – 1945).**

στρατόπεδο Ελ Μπάσα (σύνορα Αιγύπτου - Παλαιστίνης), παρέμεινε στην Παλαιστίνη (σε διάφορα στρατόπεδα), όπου εκπαιδεύτηκε στα αλεξίπτωτα και τα πλωτά μέσα και ανασυγκροτήθηκε ανάλογα, προκειμένου να αναλάβει την εκτέλεση αποβατικών και αεραποβατικών επιχειρήσεων στο Αιγαίο Πέλαγος, μαζί με άλλες Συμμαχικές Μονάδες. Έτσι σύμφωνα με την νέα του σύνθεση, οργανώθηκε σε μια Ομάδα Διοικήσεως, ένα τμήμα Βάσεως και τρία Τμήματα Καταδρομών (I, II, III).

Δύο περίπου μήνες μετά την συνθηκολόγηση της Ιταλίας (9 Σεπτεμβρίου 1943), ο Ιερός Λόχος μεταφέρθηκε στη Σάμο - πολύ αργά, λόγω των αντιδράσεων των Βρετανών- σε δύο κλιμάκια. Το ένα ρίχτηκε με αλεξίπτωτα και το άλλο μεταφέρθηκε με πολεμικά πλοία (30 Οκτωβρίου - 1 Νοεμβρίου 1943), ενώ βρετανικά τμήματα κατέλαβαν τη Δωδεκάνησο.



**Αλεξιπτωτιστές του Ιερού Λόχου έτοιμοι
για εκτέλεση άλματος στη νήσο Σάμο.**

Μετά όμως την αποτυχία της προσπάθειας των Βρετανών για «Διάνοιξη του Αιγαίου» μέχρι τη Μαύρη Θάλασσα και μετά την άρνηση της Τουρκίας να μπει στον πόλεμο, τα Συμμαχικά στρατεύματα εγκατέλειψαν τη Δωδεκάνησο και ο Ιερός Λόχος τη Σάμο και μεταφέρθηκε, μέσω Τουρκίας, στην Αίγυπτο και την Παλαιστίνη (19 Νοεμβρίου 1943).

Ο Ιερός Λόχος συνέχισε μέχρι το τέλος του Ιανουαρίου 1944, την ειδική εκπαίδευσή του στα πλωτά μέσα, στις αναρριχήσεις και στις χιονοσκεπαστες περιοχές, με σκοπό την απόβασή του στην κατεχόμενη τότε Ελλάδα. Με το τέλος όμως της περιόδου εκείνης, η αποστολή του άλλαξε σε αντίστοιχη Μονάδας Κατάδρομών, η οποία επρόκειτο να δράσει στο Αιγαίο Πέλαγος, σε συνεργασία με βρετανικά ταχύπλοα σκάφη και με καΐκια του Ελληνικού

Πολεμικού (τότε Βασιλικού) Ναυτικού. Έτσι τέθηκε από τις αρχές του Φεβρουαρίου 1944, Υπό Διοίκηση των Βρετανικών “Δυνάμεων Καταδρομών”(“Raiding Forces”).

Στις 7 Φεβρουαρίου, ένα τμήμα (Iο) του Ιερού Λόχου αναχώρησε για καταδρομικές επιχειρήσεις στο Βόρειο Αιγαίο Πέλαγος (Σάμο, Ψαρά, Μυτιλήνη, Χίο κλπ), όπου και έφτασε μετά ένα μήνα, ενώ το δεύτερο Τμήμα (IIο) εγκαταστάθηκε στα Δωδεκάνησα με τον ίδιο ρόλο από τα τέλη Μαΐου. Στο μεταξύ, με διαταγή του Υπουργείου Στρατιωτικών, ο Ιερός Λόχος αναπτύχθηκε (Απρίλιο 1944) σε Σύνταγμα, με ανάλογη αύξηση της δύναμής του σε 1.000 περίπου άντρες και τις απαιτούμενες τροποποιήσεις στην οργάνωσή του.



1944: Τμήμα του Ιερού Λόχου σε προκεχωρημένη βάση κάπου στο Αιγαίο Πέλαγος.

Μετά την απελευθέρωση της ηπειρωτικής Ελλάδας (Οκτώβριος 1944), ο Ιερός Λόχος αναπτύχθηκε στα νησιά του Αιγαίου Πελάγους και σε μερικά της Δωδεκανήσου και μέχρι το Μάιο του 1945 συνέχισε να προσβάλλει με καταδρομικές ενέργειες τις γερμανικές φρουρές, που είχαν αποκοπεί στα νησιά, κατά την αποχώρηση των Γερμανών από την Ελλάδα.

Από τις πολλές και τολμηρές επιχειρήσεις που εκτέλεσε ο Ελληνικός Ιερός Λόχος στο Αιγαίο Πέλαγος και τα Δωδεκάνησα κατά την περίοδο 1943-45 , οι σπουδαιότερες ήταν οι παρακάτω:

- 1-17 Νοεμβρίου 1943

Επιτυχής από αέρα και θάλασσα αποβίβαση στη νήσο Σάμο και οργάνωση της άμυνας της εναντίον των Γερμανών.

- 3 Απριλίου 1944

Καταδρομή αντιπερισπασμού στη Νήσο Μυτιλήνη από τμήμα 30 αξιωματικών και οπλιτών.

- 17 Μαΐου 1944

Καταδρομή 31 Ιερολοχιτών στη νήσο Σάμο με αποστολή την καταστροφή εχθρικών στόχων.

- 13/14 Ιουλίου 1944

Καταδρομική επιχείρηση μεγάλης κλίμακας από μικτό ελληνοβρετανικό συγκρότημα εναντίον της ισχυρής εχθρικής φρουράς της νήσου Σύμης, με σκοπό

την εξουδετέρωση της και την καταστροφή στόχων (εγκαταστάσεων, πλωτών μέσων).

- 24/25 Σεπτεμβρίου 1944

Καταδρομή στη νήσο Μύκονο από 25 Ιερολοχίτες εναντίον της εκεί γερμανικής φρουράς.

- 11 Φεβρουαρίου 1945

Καταδρομή αποσπάσματος 114 Ιερολοχιτών στη Νήσο Νίσυρο, με σκοπό την παράδοση της φρουράς της.

- 28 Φεβρουαρίου 1945

Καταδρομική επιχείρηση μεγάλης κλίμακας από ισχυρό συγκρότημα 513 αντρών, προς κατάληψη και απελευθέρωση της νήσου Τήνου.

- 1/2 Μαΐου 1945

Καταδρομική επιχείρηση στα νησιά Ρόδο και Αλιμιά.

- 3/4 Μαΐου 1945

Τελευταία καταδρομική ενέργεια στη νήσου Μήλο.

Εκτός από τις παραπάνω επιτυχείς καταδρομικές επιχειρήσεις, ο Ιερός Λόχος πρόσφερε στην Πατρίδα και μια ακόμη υψίστης εθνικής σημασίας υπηρεσία: με τους υπέροχους αγώνες του και με τις θυσίες των αξιωματικών και των οπλιτών του, συντέλεσε μαζί με την εξαιρετη δράση του Πολεμικού μας Ναυτικού, στην απελευθέρωση της Δωδεκανήσου και την επιστροφή και ενσωμάτωσή της στη μητέρα Ελλάδα.



8 Μαΐου 1945: Η συμμαχική επιτροπή υπογράφει το πρωτόκολλο παραδόσεως της Γερμανικής Φρουράς Δωδεκανήσου. Δεξιά, ως εκπρόσωπος της Ελλάδας, ο Διοικητής του Ιερού Λόχου Συνταγματάρχης Χριστόδουλος Τσιγάντες.

Οι απώλειες του Ιερού Λόχου, από την εποχή της συγκρότησής του μέχρι το τέλος των επιχειρήσεών του στη Δωδεκάνησο, ανήλθαν σε 25 νεκρούς (16 Αξιωματικούς - 9 οπλίτες), 56 τραυματισθέντες(28 Αξιωματικούς-28 οπλίτες), 3 εξαφανισθέντες και 29 αιχμαλώτους.

Για τις μέχρις αυτοθυσίας συνεχείς προσπάθειες στα πεδία των μαχών, αρχικά της ερήμου της Βόρειας Αφρικής και μετέπειτα των νησιών του Αιγαίου Πελάγους, οι γενναίοι άντρες του Ιερού Λόχου τιμήθηκαν με πλήθος ελληνικών και συμμαχικών ηθικών αμοιβών (προαγωγές επ' ανδραγαθία, πολεμικά μετάλλια και παράσημα).

Με την αξιόπαινη πολεμική δράση του, κατά τα έτη 1942-45, ο ένδοξος Ιερός Λόχος πρόσθεσε, αμέσως μετά την ηρωική εποποιία των Ελλήνων στην Αλβανία, τα οχυρά της Μακεδονίας και Θράκης και την ανεπανάληπτη "Μάχη της Κρήτης", μια ακόμα λαμπρή σελίδα στη νεότερη Ιστορία του Ελληνικού Έθνους και του Στρατού. Σε αναγνώριση αυτής της σημαντικής συμβολής στον υπέρ πάντων αγώνα της υπόδουλης αλλά και υπερήφανης πατρίδας, και της θυσίας των Ιερολοχιτών στις πολεμικές επιχειρήσεις στην Τυνησία και στο Αιγαίο Πέλαγος, του απονεμήθηκε στις 22 Ιουνίου 1945, η Πολεμική Σημαία. Λίγο αργότερα και συγκεκριμένα στις 7 Αυγούστου, σε μία απέριπτη τελετή στο Πεδίο του Άρεως, αυτή η Σημαία παρασημοφορήθηκε από τον τότε Αντιβασιλέα-Αρχιεπίσκοπο Δαμασκηνό, με τον Ταξιάρχη του Αριστείου Ανδρείας και τον Πολεμικό Σταυρό Α΄ Τάξεως. Ήταν η τελευταία ημέρα της ζωής του Ιερού Λόχου, ο οποίος από τότε διαλύθηκε, αλλά αργότερα αποτέλεσε τον πρόδρομο των Ελληνικών Ειδικών Δυνάμεων. Λίγο καιρό μετά, η Ακαδημία Αθηνών τίμησε τον Ιερό Λόχο με το Χρυσούν Μετάλλιο της για τις πολύτιμες υπηρεσίες που είχε προσφέρει στην αγωνιζόμενη πατρίδα κατά την περίοδο 1942 – 1945.



7 Αυγούστου 1945: Ο τότε αντιβασιλέας Αρχιεπίσκοπος Δαμασκηνός, ενώ παρασημοφορεί τη σημαία του Ιερού Λόχου, την οποία παρουσιάζει γονυπετής ο Συνταγματάρχης Χριστόδουλος Τσιγάντες.

Τέλος, αρκετό καιρό μετά την διάλυση της θρυλικής αυτής μονάδας, οι επιζήσαντες Ιερολοχίτες, αισθανόμενοι την Ιερή υποχρέωση να αποτίσουν φόρο τιμής στην αιώνια μνήμη των πεσόντων – κατά την περίοδο 1942 – 1945 – συμμαχητών τους, πρωτοστάτησαν, στις προσπάθειες ανέγερσης ΜΝΗΜΕΙΩΝ ΠΕΣΟΝΤΩΝ στην Αθήνα, την Τυνησία, τα νησιά του Αιγαίου Πελάγους και της Δωδεκανήσου. Στα νησιά αυτά παρευρίσκονται κάθε χρόνο οι απόστρατοι πλέον Ιερολοχίτες και Καταδρομείς, όπου, μαζί με τις τοπικές πολιτικές και στρατιωτικές αρχές τιμούν με σεμνές εκδηλώσεις τη μνήμη των αθάνατων νεκρών συμπολεμιστών τους.



ΗΘΙΚΕΣ ΑΜΟΙΒΕΣ ΙΕΡΟΥ ΛΟΧΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Προτάσει του Ήμετέρου επί των Στρατιωτικών Υπουργού και έχοντες υπ' όψει την υπ' αριθ. 625235305 45 πρότασιν του Γενικού Επιτελείου Στρατού, απεφασίσαμεν και διατάσσομεν.

Εγκρίνομεν τήν απονομήν

Πολεμικής Σημαίας εἰς τον Ιερόν Λόχον λόγω των υψίστων υπηρεσιών ας η Μονάς αὐτή προσέφερεν εἰς την Πατρίδα.

Εἰς τον αὐτόν Υπουργόν ανατίθεμεν την δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος Διατάγματος.

Αθήναι τη 22 Ιουνίου 1945

Εν ονόματι του Βασιλέως
Ο Αντιβασιλεύς

Ο ΑΘΗΝΩΝ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Ο επί των Στρατιωτικών Υπουργός
ΠΕΤΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Προτάσει του Ήμετέρου επί των Στρατιωτικών Υπουργού και έχοντες υπ' όψει τας διατάξεις του υπ' αριθ. 2646]40 Α.Ν «Περί ηθικών αμοιβών δια διακεκριμένας πράξεις», το υπ' αριθ. 23/41 Ν.Δ «Περί τροποποιήσεως των περί απονομής ηθικών αμοιβών διατάξεων», το υπ' αριθ. 871]41 Ν.Δ «Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των περί απονομής ηθικών αμοιβών των Στρατιωτικών διατάξεων» ως και εισηγητικήν έκθεσιν του αὐτοῦ Υπουργού, Απεφασίσαμεν και Διατάσσομεν.

ΑΠΟΝΕΜΟΜΕΝ

Τα κάτωθι αναγραφόμενα μετάλλια εἰς την Σημαίαν του Ιεροῦ Λόχου.

α') Πολεμικόν Σταυρόν Α' Τάξεως

Διότι οργανωθείς ο ανωτέρω Λόχος το θέρος του έτους 1942 εν Μ Ανατολή και λαβών οὔτος μέρος από του μηνός Ιανουαρίου 1943 μέχρι του μηνός Μαΐου του ίδιου έτους εἰς τας επιχειρήσεις Λιβύης και Τύνιδος, απαρτιζόμενος από 80 μόνον μαχητάς, προπομπός της 8ης Στρατιάς, απετέλεσε κατορθώματα πρωτοφανή, διεισδύσας εἰς τα μετόπισθεν του εχθροῦ συλλαβών υπερ τους δισχίλιους αιχμαλώτους, αποσπάσας τον θαυμασμόν των Γάλλων και Βρεττανών συμπολεμιστῶν του.

β') Ταξιάρχην Αριστείου Ανδρείας

Διότι μετά τη εκκαθάρισιν της Β. Αφρικῆς ο ανωτέρω Λόχος ἐπόλεμησε ἐπί δύο συναπτά έτη δια την ἀπελευθέρωσιν της Πατρίδος εἰς το Αἰγαίον και τα Δωδεκάνησα με ἀλεξίπτωτα, δια θαλάσσης και εἰς την Ξηράν, καθηλώσας δεκαπενταπλάσιαν εχθρικήν δύναμιν επενεγκῶν βαρύτατην φθοράν εἰς τους κατατητάς, εἰς σειράν παράτολμων αναγνωρίσεων, εγχειρημάτων και τακτικῶν επιχειρήσεων, επισύρας του εχθροῦ τον φόβον και θαυμασμόν, του δε Βρετανού Αρχιστρατήγου τον δημόσια θερμότατον και δίκαιον ἐπαίνον, εἰς αναγνώριν της Ἑλληνικῆς ἀνδρείας και πολεμικῆς ικανότητος.

Εἰς τον αὐτόν Υπουργόν ανατίθεμεν την δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος Διατάγματος.

Εν Αθήναις τη 25 Ιουλίου 1945
Εν ονόματι του Βασιλέως
Ο Αντιβασιλεύς

Ο ΑΘΗΝΩΝ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Ο επί των Στρατιωτικών Υπουργός
ΠΕΤΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

ΜΝΗΜΕΙΑ ΠΕΣΟΝΤΩΝ ΙΕΡΟΛΟΧΙΤΩΝ 1942 - 1945

ΕΙΣ
ΤΥΝΗΣΙΑΝ
ΑΙΓΑΙΟΝ
ΚΑΙ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΝ



ΤΥΝΗΣΙΑ



ΣΑΝΤΟΡΙΝΗ



ΜΗΛΟΣ



ΝΙΣΥΡΟΣ



ΝΑΞΟΣ



ΚΑΡΠΑΘΟΣ



ΡΟΔΟΣ



ΛΗΜΝΟΣ



ΣΥΡΗ



ΘΑΣΟΣ